Ч. 244. Второк 12 падолиста (30 жовтня) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть роау„ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Реконструкция кабінету. — З парляментарних комісий.

Заповідана від кільканацяти днів реконструкция кабінету стала вже довершеним фактом. Именно вчерашна поранна Wiener Ztg. оповістила таке цісарске письмо: „Любий бар. Бек! Затверджуючи ваші внесеня, уділяю мому міністрови бар. Леопольдови Аверсперґови і мому міністрови торговлї дрови Йосифови Форштови та моїм міністрам, дрови Фридрихови Пацакови і Генр. Прадому в ласці прошені звільнення з уряду. Рівночасно іменую посла до ради державної і професора університету дра Франца Фідлера моїм міністром торговлї, маршалка краю в моїм княжестві Австриї горішній дра Альфреда Ебенгоха моїм міністром рільництва, посла до ради державної, радника двора дра Альфреда Ґесмана, як також послів до ради державної Франца Пешку і Кароля Прашка моїми міністрами. Відень дня 9 падолиста 1907. Франц Йосиф с. р. Бек в. р." — Рівночасно з реконструкциєю кабінету вибухла криза в Колї польскім. Именно предсїдатель Кола п. Абрагамович і заступник предсїдателя п. Пастор зрезиґнували з своїх становищ. Нинї має відбути ся в Колї польскім вибір нової президиї. Также міністер для Галичини Є. Е. ґр. Дідушицкий подав ся до димісиї. Хто буде єго наслідником, поки що не звістно.

Після послїдних вістий, наспівших нинї в полудне з Відня, відбуло ся нинї засїдане Кола польского, на котрім мали відбути ся вибори нової президиї. Однако до виборів не прийшло, бо на початку засїданя відчитано письмо пос. Стапиньского, вислане іменем клюбу людовців, в котрім п. Стапиньский заявив намір людовців вступити до Кола і просить, аби в тій цїли оба клюби порозуміли ся. Супротив тої заяви пос. др. Білиньский поставив внесене на відложене вибору президиї до завтра рана, котре то внесене принято. Нинї отже будуть вести ся переговори з людовцями над услівями, під якими мали би они вступити до Кола.

Дня 7 с. м. на засїданю зелїзничої комісиї раджено над внесенем п. Кольоврата в справі затягненя позички на зелїзничі інвестициї. Між иншими бесїдниками говорив і п. Колїшер і відмітив, що треба би зрезиґнувати з деяких транспортів, бо зелїзнича адміністрация передусім повинна дбати о потреби краєвого господарства. Тимчасом у нас пр. росийский цукор транспортує ся через Галичину до Лявбе над Лабою по дуже дешевих цїнах а рівночасно на всїх галицких стациях лежать величезні маси яєць і инших товарів, підлягаючих зіпсутю. По довшій дискусиї принято внесене Перґельта, котрим взиває ся правительство до будови других шляхів, розширеня сїтий і утвореня заведень для направ та до заспокоєня потреб товарового руху, а вкінци щоби в тім самім напрямі вплинути і на управи приватних зелїзниць. Крім того принято резолюцию взиваючу міністерство зелїзниць, щоби перевело студиї в справі заведеня електричного руху на австрийских зелїзницях і другу в справі старанного виконуваня направ і ревізиї ваґонів.

Тогож дня відбували ся дальші наради над угодовими предложенями. Пос. Баталїя заявив ся за угодою. П. Адлер противив ся угоді, бо всї єї постанови сходять ся в системі охоронних мит, високо аґрарних. Ґр. Аверсперґ закидав президентови міністрів, що не заняв ся правно державними квестиями. Президент кабінету, бар. Бек боронив угоди. Фактом єсть, що дотеперішний стан був гірший від того, який хоче завести угода і тому єї треба приняти. Др. Колїшер заявив ся за угодою, але жадає, щоби правительство з більшою енер-

---

6)

ПРОПАВШИЙ.

(Оповіданє Х. Фабриция).

(Дальше).

Капітан Стівенс слухав доси майже прихильно стоячого перед ним в найглубшій розпуці моряка, але відтак додав тоном неумолимої енерґії, холодно і ґрізно: Ви наймили ся на цїлих три роки на корабель „Чірокезе". То трудна праця, але я знаю дуже добре, як єї з вас видушити і коли не схочете добровільно добре робити, то будете мати пекло на кораблі! А преці знаєте дуже добре, що жвавий робітник на таким суднї може красний гріш заробити з такою платнею, як ваша, по два доляри на тиждень і з цїлим паєм моряка в доходї з ловлї за цїлий час. Отже до роботи! Керманич нехай дасть вам із запасів корабельних цїлий одяг морякцкий, якого вам потреба в бурливім полудневім мори, а за то старайте ся, чоловіче, щоби на вас тут більше нїхто не жалував ся.

Так довго не говорив ще капітан Стівенс мабуть ще з нїяким опірним моряком і звичайно уживав він при такій нагоді зовсім инших арґументів. Керманич длятого не конче був рад такому кінцеви розмови. Але хоч і як була занедбана поверховність нового моряка, то таки щось в цїлім єго поведеню зраджувало, що він перед тим займав якесь инше становище в суспільности.

— Шкода того чоловіка — говорив пізнїйше капітан до керманича — та на жаль він не перший, котрого пиятство і розпуста всїлякого рода так зруйнували, що він війшов на простого моряка.

Сему мимовільному сожалїню завдячував Гердінґ, або Джон Уельс, як єго тепер на кораблі називали, що капітан мимо єго рішучого ворохобничого поведеня обійшов ся з ним так делїкатно. Але займати ся дальше зізнанями моряка, не видів капітан Стівенс нїякої потреби і причини

Коли Уельс зайшов знову до руфу і єму в тім гидкім вонячім місци визначили кою до спаня, зміркував вже й він сам зовсім ясно, що не позістає єму поки що нїчого иншого як лиш спокійно піддати ся судьбі. Скорше чи пізнїйше мусять преці заплисти до якоїсь пристанї, де він знайде нагоду доходити свого права і заняти знову то становище в суспільности, яке єму належить ся.

Побут на кораблі, що їздить на ловлю китів на полудневе море, на котрім все перемокле і заносить траном, не належить до приятности. Як майже всї єго земляки, так любив і Гердінґ море і шпорт так, що був би в тих девяти місяцях, підчас котрих „Чірокезе" займав ся в полуднево-атлянтийскім океанї ловлею китів і убиванем моржів, уважав все мимо великих трудів і небезпечностий за досить інтересну хоч немилу пригоду, як би гадка, що єго наречена буде дуже непокоїти ся єго не-вияснєним щезненем, не гнала єго щораз на ново в розпуку.

А не було нїякої можности дати милій хоч би який найменший знак о своїм житю!

Ще не міг собі добре пояснити, що спонукало Паркера до так поганого злочину супротив него; але той падлюка мав відпокутувати не лиш за все, що він, Гердінґ, мусів сам тут на кораблі витерпіти, але ще більше, бо за кожду сльозу і кожду журливу минуту, яку Лукія мусїла через него перебути!

Коли „Чірокезе" перед дальшою подорожию на полудневе море заплив до Монтевідео, лучила ся Гердінґови наконець так дуже ожидана нагода до втечі, котру і виконав зызнацьно в спосіб, який опісля єго помічник і товариш корабельний описав згідно з правдою.

— — — — — — — — — — — — —

Далеко більша часть міста Монтевідео лежить на вузкім клинї землї, що тягне ся на захід і загинає ся як ріг довкола просторого заливу а котрий окружає море з трох сторін. Широкі, прості улиці спадають на оба боки до берегів, тут до заливу, там до моря. Так удало ся Гердінґови не трудно при ослонї дуже темної ночи виплисти на лодції на беріг так, що портові власти єго не добачили.

Перше, що єму прийшло на гадку, було піти зараз до анґлїйского консуляту. А що як би й там не повірили поки що втїкшому з корабля морякови і зажадали від него доказу, що він дїйстно той сам, заким би в єго користь виступили против капітана? Минули би місяцї, заким би то стало ся. Навіть в такім

ґією підпирало економічний розвиток Галичини, іменно в обсягу аґрарної політики, реґуляциї рік, забудови гірских потоків, меліорацій і упромисловленя краю. На вчерашнім засіданю принято внесене п. Адлєра, щоби з огляду на міністерску крізу відрочено засіданє комісиї. По промові пос. Зайця ухвалено на внесене п. Шлеґеля не означувати сталого реченця слідуючого засіданя, лиш поручити президиї комісиї, щоби о реченци слідуючого засіданя повідомило членів комісиї письменно.

На засіданю леґітимацийної комісиї вибрано референтом в справі протесту проти вибору п. Баталії п. Стапіньского а в справі протесту проти вибору кн. Любомірского, др. Малаховского. Опісля п. Шелінґер реферував справу чотирох протестів против вибору п. Старжиньского.

Новинки.

Львів, дня 11-го падолиста 1907.

— Іменованя. П. Міністер скарбу іменував ревідентів митових, Едварда Гамуліньского і Бол. Кірхнера інспекторами митовими для округа краєвої Дирекциї скарбу у Львові та посунув ревідента митового, Вільгельма Деблєссема в Бродах до VIII кляси. — Пан Міністер зелізниць іменував старшого комісаря будівництва в дирекциї зелізниць державних в Станиславові, Артура Клїмента, начальником секциї консервациї в Делятині.

— Запомоги для погорільцїв. В жовтни с. р. ухвалив краєвий Сойм кредит в квоті 500.000 корон до розпорядимости краєвого Видїлу на запомоги для населеня, навіщеного елементарними нещастями. Рівночасно переказав Сойм краєвому Видїлови цїлий ряд петиций громад, навіщених пожежами, до увагляденя з повисшого кредиту. Розслїдивши внесені петициї краєвий Видїл признав погорільцям одноразові підмоги в отсих громадах: Волощина в бобрецкім повітї 1200 К, Єрмаківка в пов. борщівскім 120, Мильно в пов. брідскім 200, Лїсники в пов. бережаньскім 120, Березів 1220, Новесело в пов. чесанівскім 220, Домашівка в пов. чортківскім 340, Скородинцї в пов. чортківскім 480, Шманьківчики в пов. чортківскім 180, Янівка в пов. долиньскім 140, Неновичі в пов. ярославскім 320, Яворів 590, Заболоцї в пов. ярославскім 160, Яворець в пов. лїськім 280, Цеперів в пов. львівскім 1000, Миклашів в пов. львівскім 280, Черкаси в пов. львівскім 220, Гайворонка в пов. підгаєцкім 300, Скопів в пов. перемискім 20, Альфредівка в пов. перемишляньскім 520, Свирж в пов. перемишляньскім 500, Вербиця в пов. равскім 40, Піддубцї в пов. равскім 40, Адриянів в пов. рудецкім 100, Новосїлки в пов. рудецкім 100, Богданівка пов. скалатскім 460, Яструбичі в пов. сокальскім 900, Потуриця в пов. сокальскім 560, Сільцї в пов. станиславівскім 1200, Галич в пов. станиславівскім 160, Гірнє в пов. стрийскім 240, Підгородцї в пов. стрийскім 280, Підгорцї в пов. стрийскім 120, Настасів в пов. тернопільскім 440, Теребовля 60, Лосинець в пов. турчаньскім 40, Базаринцї в пов. збараскім 840, Ясенівцї в пов. золочівскім 600, Струтин в пов. золочівскім 140, Жовтанцї в пов. жовківскім 160, і Батятичі в пов. жовківскім 100 К. Разом роздав краєвий Видїл погорільцям підмоги в сумі 17.150 корон.

— Дрібні вісти. Руский народний театр дасть в Стрию послїдне представленє дня 14 с. м. а відтак переїде до Станиславова. — У львівскім університетї здали іспит на професорів шкіл середних: Василь Каліцун, асистент політехніки, з обсягу математики і начеркової ґеометриї та Стефан Кордуба з обсягу природописних наук, математики і фізики. — Зарібник Михайло Лаврик приймив на ніч римаря з Черновець, Йосифа Бандюка, а той вставши досьвіта, вкрав Лаврикови 50 К і втік. — В справі якихсь нових надужить на зелїзници в Станиславові і засуспендованя урядників, доносять тепер із Станиславова, що там не засуспендовано нїяких урядників зелїзничих і що в тамошній дирекциї зелїзниць не було нїяких надужить при вуглю. — В Тернополи обікрадено тамошний костел. Злодії забрали з образа Матери Божої коралї, ґранати, золоті серця і перстені загальної вартости 1000 К. — В Будапештї збанкротувала фірма Б. Штайнберґ, що вела торговлю деревом. Пасиви виносять близько 6 мілїонів корон. — Якийсь дурисьвіт натягнув в Станиславові 3 властителів фіякрів, замовивши у кождого по 5 фіякрів, котрі о 5 год. по полудни мали заїхати перед школу в Опришівцях, а щоби то стало ся тим певнійше, забрав від кождого по 10 К кавциї. О назначенім часї заїхало перед школу 15 фіякрів і 1 карита і аж тодї показало ся обманьство. Подібну штуку зробив якийсь дурисьвіт, може навіть і той сам, недавно в Ряшеві і Дембици.

— Семеро людий під землею. В місточку Білобожници чортківского повіта скоїло ся дня 6 с. м. велике нещастє. Звалила ся висока на 6 метрів гора, в котрій люди беруть глину і засипала 7 осіб. Двоє людий захопила глина лише в части і їх удало ся зараз відкопати. Прочих 5 осталось з годину під землею, яка засипала їх на 2 до 3 метрів високо. Відкопано їх вже неживими. Погибли 3 женщини і 2 мужчини, всї середного віку. Причиною катастрофи була необережність людий, що беручи глину, вкопали ся за далеко.

— Незвичайна катастрофа. В Дїлькен — як доносять з Берлїна — особовий поїзд, надходячий з Бріґґе, вїхав наслїдком фальшивого уставленя зворотниці на стацийний будинок і пробивши стїни, задержав ся аж в середині будинку. Наслїдком катастрофи знищили ся цїлковито 2 особові ваґони, а 8 осіб потерпіло тяжкі рани.

— Про руску церковну орґанізацию в Америцї доносять ось-що: Преосьв. епископ Сотер зазивом, виданим дня 28 вересня с. р. в South Eork-y, Pa., скликав на 15 і 16 жовтня все гр. кат. духовеньство Сполучених Держав північної Америки до Ню-Йорку на конвенцию, а на 17 і 18 жовтня всїх делеґатів гр. кат. громад церковних на духовний мітинґ. Як конвенция так і мітинґ відбули ся при церкві сьв. Георгія (Е. 20 Street) в Ню-Йорку. Після архієрейскої служби Божої мала конвенция сьвящеників дня 15 жовтня три засїданя, одно перед полуднем і два по полудни; так само й другого дня. Наради вели ся по оповіщеній в зазиві епископа проґрамі. І так ухвалено: 1) Епископска комісия установить границї істнуючих уже парохій. 2) Де є що найменше 200 руских родин, зорґанїзує ся нову парохію. 3) Для забезпеченя сьвящеників на старість або на випадок немочи постановлено заложити окремий фонд. 4) Всї церкви подїлить ся на 9 деканатів. 5) Всї парохії будуть подїлені на три кляси. 6) При місийних каплицях буде епископ утримувати окремих сьвящеників. 7) Для парохіяльних шкіл постановлено уложити катехизм і инші книжки в народній мові правописию етимольоґічною. 8) Заложити школи для дяків. 9) Платню сьвящеників і треби лишити status quo. 10) Заложити дім для сиріт і убогих. 11) Захоронки для дїтий під управою монахинь. 12) Резиденция епископа, катедра і духовна семинария будуть у Філядельфії в Пенсильванії. 13) Вибрано комітет для уложеня: а) істориї рускої Церкви в Америцї, б) шематизму на р. 1908, котрий має обіймати спис церков, сьвящеників, душ гр. кат., родич, самітних (самітно живучих жонатих, дїтий, хлопців, дівчат), шкіл, церковних маєтків, дякоучителїв, народних орґанїзаций, брацтв, товариств і других культурних институций, спосіб заробкованя, пересічну платню і и. 14) Ухвалено матеріяльне забезпеченє гр. кат. епископа. Мітинґ делеґатів від церковних громав мав так само після архієрейскої служби Божої по три засїданя в днях 17. і 18. жовтня і радив по оповіщеній наперед проґрамі. Ухвалено: 1) всї церкви позаписувати на руского епископа і дати сим початок рускій диецезиї; 2) подбати о релїґійне виховане дїтий, їх висше образованє і о фонд стипендийний; 3) утриманє епископа; 4) заложити резиденцию епископа, катедри і духовну семинарию у Філядельфії; 5) закладати парохіяльні школи; 6) заложити дім для сиріт, убогих і калїк; 7) закладати при декотрих більших школах захоронки для дїтий під управою монахинь; 8) школи для дяків; 9) нові церкви будувати лише за дозволом епископа; 10) не збирати складок на церкви старого краю,

---

случаю, як би єго не відставили по просту на корабель, мусїв бути приготовлений на то, що цїлий той час, який потрібний до переведеня доходжень, мусїв би пересидїти в арештї, тим більше, що капітан запізвав би єго за вкрадене лодки. Вартість єї була, що правда, аж надто покрита платнею, яку він доси заробив а не вибрав та й єго паєм з ловлї; однак був би він виставлений на всїлякого рода неприятности, як би єго вишукали в Монтевідео, доки ще там стояв „Чірокезе" в пристанї.

Отже коли він так ходив вздовж берега і побачив, що хороший північно-американьский пароплав „Міссіссіпі" лагодив ся досьвіта в дорогу до Буенос Аірес, постановив він зараз сїсти на той корабель і поплисти туди, де з більшою певностию міг сподївати ся помочи анґлїйских властий та якихсь вістий з вітчини.

Якийсь італїяньский торговельник — в Монтевідео єсть велика італїяньска кольонїя а на улицях чути більше італїяньску як кастильску (іспаньску) мову — купив від незнакомого єму моряка, не розпитуючи богато, за малі гроші лодку та деякі річи, які він привіз з корабля. Гердінґ дістав за то лиш кілька долярів, але того вистало, щоби заплатити за десятигодинний перевіз до арґентиньскої столицї.

Буенос Аірес не було вже тодї як за тираньского пановання диктатора Рози, коли то на пів дике сільске населенє зване Ґавчос (Ganchos) не хотїло стерпіти проводу великого міста, лиш „передмістєм Пампасів" з нужденними хатами і брудними, глинистими улицями, в котрих заривали ся високі колеса возів, що приїзджали з далеких стаций на степах; але все-таки було се місто ще досить далеке від того економічного і культурного розцьвіту, внаслїдок котрого оно небавком опісля так надзвичайно скоро — головно через роботу зайшлих людий: Італїянцїв, Французів, ну та й досить численних Нїмцїв — мало перетворити ся на модну столицю з зовсїм европейским виглядом і устройствами. Ще довгі роки по упадку Рози не могли так люто гноблені і перепуджені жителї охолонути зі страху і обави а то не давало розвинути ся духови підприємчивости і здавало ся бути аж надто оправданим в виду щораз то нової ривалізациї ґенералів і ґубернаторів, котрих майже диктаторска власть нехтувала заєдно всякі закони. А при тій борбі о найвисші достоїньства в републицї мусїли миролюбиві горожани натерпіти ся богато від зухвалого і лютого поступованя жовнїрів — до того ще по більшій части муринів. Рідко лиш міста і села користали спокійно з благодати мира.

Коли Гердінґ там висїв, застав місто знов забарикадоване, а молодих здібних людий брали тодї якраз до войска, щоби їх висилати на війну против якогось ґенерала, котрий десь в якійсь далекій провінциї підніс знов прапор ворохобнї. Лиш чужинцям було позволено позістати неутральними, але їм приписано, щоби мали завсїгди при собі виставлені всїлякими консулятами папери та щоби на случай потреби їх показували.

Ледви ставувши на землі, Гердінґ почув ся внаслїдок перебутих трудів і зворушень так ослабленим, що передовсїм бажав спокою. Єго скупі средства не позваляли єму заїхати до якогось порядн'їйшого готелю. Але небавком знайшов дешеву, хоч правда дуже бідненьку комнату в якійсь коршмі на передмістю. Хата і єї жителї дуже єму не сподобали ся, викликали в нїм навіть якесь недовірє; але було вже за пізно, щоби ще того самого вечера відшукати анґлїйский консулят і в тім урядї подати до протоколу свої дивні пригоди. От і скінчила ся вся біда, завтра знайде знов то суспільне становище, яке єму належить ся і за кілька місяців верне домів.

Повечерявши в дуже простий спосіб, зажадав він на превелике диво властителїв господи, не навиклих до таких бажань своїх гостий, чорнила до писаня та матеріялів до сего і зайшов до визначеної для него комнати, щоби ще заким ляже, написати лист до своєї нареченої.

Той лист не мав бути нїколи скінчений, нїколи дістати ся до рук адресатки.

(Дальше буде).

а инші складки поза межами церк. громади можна уладжувати лише за дозволом епископа; 11) заборонено сьвященикам писати клевети по ґазетах; 12) ухвалено заложити в Ню-Йорку руский Дім еміґрацийний.

— **Про недавне землетрясенє** в Самарканді доносять тепер росийскі ґазети, що землетрясенє то було незвичайно сильне. Зараз по першім підземним ударі повибігали всі люди на улиці і перестояли там через цілий день. Підчас того коли земля трясла ся, чути було підземний гук мов би від грому, зьвірята були дуже занепокоєні і видавали крики, вода здоймала ся филями, предмети завішені в домах гойдали ся, двері замикали ся або отвирали ся з лоскотом, бальки у вязанях тріщали а шиби у вікнах бреніли. Дзвони в церкві зачали були самі від себе дзвонити. В домах тинк із стелі відпадав. З Покровскої церкви впав хрест з вежі на землю. На мошеї Шірдар завалила ся баня а в двох инших мошеях і в богато домах мури попукали. В декотрих домах вибух огонь. В магометаньскій части міста згинула одна жінка і одна дитина. В місті Каратаґ згинуло 3000 а лиш 70 уратувало ся. Всі оселї положені близько того міста знищені також зовсім і богато людий в них згинуло.

— **Про напад на віз почтовий** доносять з Підволочиск: В четвер около 9 год. з'явив ся в аптиці старий візник почтовий з Нового Села, покалїчений і розповів, що на якийсь кільометер перед Підволочисками напав на візок почтовий якийсь драбиско, задержав коні, скинув єго з візка, покалїчив ножем а відтак бив револьвером по голові, так що він аж через якийсь час лежав без памяти; тимчасом драбиско той вліз на візок і поїхав в сторону як до Терпилівки. На зрабованім візку знаходив ся лист грошевий, висланий до Тернополя з 26.000 кор., як також инші листи грошеві, поручені і звичайні та 13 пакунків загальної вартости 4000 кор. Загальна страта почти виносить 30.000 кор. Жандармерії не удало ся досі вислїдити злочинця. Припускають, що то якийсь іззза кордону.

— **Підручник для розбишаків.** В часї арештованя в Катеринбурзї шайки розбишаків знайдено, як доносить „Подолія", цікаву літературу: кілька тисяч видрукованих гектоґрафом аркушів, що містили в собі правила, як робити „експроприяцию", або по просту рабувати. Сї вказівки написано на підставі „досьвіду та практики". Велике число розділів докладно установляє „права та обовязки" розбишаків і илян роботи при розбоях. Найбільше вказівок дано членам-розвідчикам. „Підручник" знайдено в часї арештованя 14 „експроприяторів", що готовились ограбити почтовий поїзд.

Телеґрами.

Відень 11 падолиста. Є. Вел. Цїсар відобрав нинї перед полуднем присягу від новоіменованих міністрів: дра Фідлєра, дра Ебенгоха, дра Ґесмана, Пешка і Прашка і приняв їх на окремих авдиенциях.

Відень 11 падолиста. Генеральний інспектор управи монополю тютюнового, радник Двору др. Артур Муссіль помер вчера вечером.

Цетинє 11 падолиста. В місцевости Васоєтіч арештовано росийского підданого іменем Павловича, при котрім знайдено 6 бомб. Має він бути товаришем бувшого чорногорского посла Чумосича, котрий виеміґрував до Білграду.

Петербург 11 падолиста. (П. Аґ.). Щоби недопустити до евентуальних демонстраций в день відкритя Думи, оповістив начальник міста, що власти не допустять до нїяких зборів демонстрацийних, процесий або яких небудь манїфестаций.

Петербург 11 падолиста. Доносять о новім землетрясеню в охрестности Каратаґу (в Бохарі, в росийскій Азиї), котре знищило богато місцевостий. Катастрофа навістила також недалеке місто Денау, котре цїле завалило ся. Із жителїв того міста згинуло звиш 1000 людий.

Москва 11 падолиста. Серед членів союза народу росийского виринув проєкт видвигненя справи карної о отроєнє Ґрінґмута, редактора „Московск. Ведом.", боєвою дружиною революцийною.

Казань 11 падолиста. Університет замкнено до 9. грудня с. р.

Константинополь 11 падолиста. В Байруті стверджено один случай занедужаня серед проявів джуми.

Париж 11 падолиста. Льорд Францис Вільєм Кільмен, ірляндский вельможа, котрий перебував тут хвилево, кинув ся в пристуці нервового роздразненя з вікна і згинув на місци.

Льондон 11 падолиста. В бесїдї виголошеній в Ґільдгаль, премієр Кампбель-Баннерман згадав о візиті нїмецкої пари цїсарскої і сказав: „Візити чужинців стають ся щораз частїйшими, а можуть они мати лиш добрі наслїдки, коли розуміє ся, не укривають якихсь плянів полїтичних. Повитаємо як найсердечнїйше нїмецкого цїсаря і цїсареву, особливо в хвили, коли цїсар потребує спокою". Про конференцию в Газї сказав премієр: „Вислїд єї що до обмеженя збросня розчарував нас, що правда, але й видала она деякі досить видні успіхи".

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).